

GYÜLEKEZETI VEZÉRFONAL

Zarándokút Puszanba

Ökumenikus utazás a világkeresztyénségbe

„Élet Istene,
vezess minket
igazságra és békére”

Egyházak Világtanácsa
10. Nagygyűlés
2013. október 30. – november 8.
Puszan, Koreai Köztársaság

Meghívás zarándokútra

állomás 1	állomás 2	állomás 3	állomás 4	állomás 5	állomás 6
Keresztyén egység	Elhívás bizony- ságtételre	Együtt élés más vallású emberek- kel	Munkálko- dás Isten igazságáért	Imádkozás a békéért	Átformáló lelkiség a tanít- ványságért

Jézus arra hívta tanítványait, hogy tanúi legyenek „*Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.*” (Apostolok Cselekedetei 1,8)

Napjainkra Jézus Krisztus örömezenete utat talált minden kontinensre és szigetre. Bár nagyon különböznek egymástól, a hívők bárhol éljenek szerte a világon, részt vesznek az igazság melletti kiállásban, a közösségépítésben, mások szolgálatában, a környezetükben élőkkel folytatott párbeszédben, valamint elkötelezettek az igazságos béke megszlárdításában.

Ez a vezérfonal meghívás a gyülekezeti tagok számára, hogy helyi szinten fedezzék fel, mit is jelent mélyebb értelemben a globális egyházhoz tartozni – Krisztus testéhez, amelyben a különböző környezetben élő tagok kölcsönös kapcsolatban vannak egymással az egész világon.

Az Újszövetség Istennek az *oikumene* feletti uralmáról tanúskodik, ami a görög szó eredeti jelentése értelmében kiterjed az egész lakott világra. E kifejezésből erednek az *ökumenizmus*, *ökumenikus* szavaink, melyek a keresztyén hívek és egyházaik egységtörekvéséhez kapcsolódnak.

A modern időkben az ökumenikus látomás a keresztyén tanúságtétel és szolgálat párbeszédben és szolidaritáson keresztül megvalósuló, helyreállító egységéről szól. Reméljük, hogy a helyi közösségében, az olvasmányok és reflexiók nyújtotta felfedezések által elköteleződik majd az ökumenikus utazás iránt, melyet a következő oldalakon igyekszünk

ismertetni. Reméljük, hogy csoportjában és közösségében helyi szinten úgy éli majd meg és vesz részt az ökumenikus mozgalomban, mint egy világméretű megújulási mozgalomban, ami annak érdekében, hogy választ tudjon adni napjaink legégetőbb szükségleteire, új keretet ad a keresztyén tanítványság értelmezéséhez. Napjaink ökumenikus mozgalmának egyik eszköze, az Egyházak Világtanácsa (EVT) keresztyén egyházak globális közössége, melyet 1948-ban alapítottak. Az EVT 10. nagygyűlésére 2013 őszén Puszanban kerül sor, Dél-Koreában. Ez az esemény szolgáltatta az alkalmat a vezérfonal elkészítéséhez. (Az előző EVT-nagygyűlésekről szóló összefoglaló videó az alábbi linken érhető el: <http://www.oikoumene.org/en/resources/videos/wcc-general/an-overview-of-the-9-assemblies-of-the-wcc.html>). Ugyanakkor ez a füzet – ahelyett, hogy az EVT szervezetére és programjaira összpontosítana – inkább arra hívja Önt, hogy figyelmét az ökumenikus mozgalom mélyebb lelki vonatkozásaira és aktuális hangsúlyaira irányítsa, és így csatlakozzon az egyházak Puszanba vezető utazásához.

A vezérfonal hat egysége, avagy az említett „utazás” állomásai a különböző témák megbeszéléséhez szeretnének kiindulási pontként segítséget nyújtani. Mindegyik egy találkozással kezdődik a világ különböző tájain élő keresztyénekkal, illetve azokkal a kérdésekkel, kihívásokkal és témákkal, amiket ők fogalmaznak meg nekünk, keresztyéneknek. Az a reménységünk, hogy a szolidaritás konkrét megtapasztalása segítséget jelent abban, hogy megéljük a nagygyűlés témáját: „*Élet Istene, vezess minket igazságra és békére.*”

Keresztyén egység

MEGÁLLÓ

A kelet-európai országokban a keresztyén egység építése kihívást jelent, hiszen számolni kell az erős ortodox egyházzal, mely mélyen gyökerezik az emberek etnikai és nemzeti identitásában, a római katolikus egyház erős hagyományos kötődésével a Vatikánhoz, a történelmi protestáns egyházakkal, illetve számos pünkösdi, valamint a közelmúltban alakult evangélikai és szabad egyházzal.

Jézus azért imádkozott: „*hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.*” (János evangéliuma 17, 21)

A keresztyén hívők közötti egység Isten akarata; a folytonos megosztottság igazi seb az egyházban, mely Krisztus teste.

1. Milyen formában jelenik meg a keresztyén egység hiánya az Ön közösségében? Mi osztja meg a keresztyéneket? Hogyan érinti ez a megosztottság az evangéliumról szóló tanúságtételüket és a közösségen belüli együttműködésüket?

„*Szükségünk van egymásra, mert csak együtt válhatunk Krisztus testévé.*”

(Olav Fykse Tveit, az EVT főtákos nyilatkozata a 2012-es pünkösdi találkozón)

2. Hogyan gyűlnek össze látható módon a különböző keresztyének az Ön közösségében? Hogyan változott ez az elmúlt években? Milyen maradandó akadályokba ütközik ez a törekvés?

„*Amikor egységről beszélünk, az nem jelenti valaki hitének a megváltoztatását. Azt jelenti, hogy leülünk egymással, megosztjuk, amink van, szeretjük és elfogadjuk egymást.*” (Agnes Simbo Lema diakónus)

3. Hogyan alakította más egyházak közelebbi megismerése az Ön véleményét arról, hogy mit jelent egyháznak lenni? Hogyan gazdagíthat minket különböző voltunk, illetve hogyan tanulhatunk belőle?

Elhívás bizonyoságtételre

MEGÁLLÓ

Latin-Amerika bennszülöttek által sűrűn lakott területein a helyi egyház aktívabb szerepvállalásra vágyik a misszió és az evangelizáció területén az őslakosokkal. A kultúrájuktól, földjeiktől megfosztott emberek a sok éven át tartó gyarmatosítást, ami tönkretette őket, az egyházzal azonosítják. Hogyan lehet Isten misszióját ebben a környezetben folytatni?

Az egyház a misszió által létezik csakúgy, mint ahogy a tűz sincs égő láng nélkül. Ha nem vesz részt aktívan a misszióban, megszűnik egyháznak lenni.

1. Az Ön egyháza „ég”, lelkesedik a misszióért? Ha igen, milyen formában teszi? Ha nem, mi lehet az oka?

A misszió nem az egyház kiterjesztését (vagy számbeli gyarapodását) célzó kezdeményezés, hanem annak az egyháznak a megvalósulása, amely megtestesíti Isten üdvösségét ebben a világban.

2. Hogyan viszonyul a misszió fenti értelmezése a misszióval kapcsolatos más, elterjedt elképzelésekhez?

Jézus kihív bennünket szűklátókörűségünkből a hit látomásának tágasságába. A Szentlélek erőt ad ahhoz, hogy mint Isten igazságának, szabadságának és békéjének tanúi, eljussunk „a föld végső határáig”, bármikor és bárhol éljünk is.

3. Hogyan vezette Önt a Szentlélek új találkozásokra és küzdelmekre, és hogyan formálódott át Ön vagy gyülekezete ebben a folyamatban?

Azok, akik a társadalom peremén élnek, megláthatják, ami a hatalom közelében lévőknek kevésbé nyilvánvaló. Az életben és az életért vívott küzdelmeikben hangot adnak annak, amit Isten a világban akar, miközben az élő remény, a közös ellenállás, az állhatatosság és összefogás hordozói, ami szükséges feltétele az Isten megígért országához való hűségnek.

4 Kik élnek faji és etnikai okokból, illetve társadalmi, korosztálybeli, nemi vagy egyéb hovatartozásuk miatt az Ön egyházának és/vagy közösségének peremén? Mik lehetnek kiemelt fontosságú szempontjaik a minden embert megillető jólét kapcsán? Hogyan érinti ez azokat a prioritásokat, amiket az Ön egyháza a misszió kapcsán megfogalmaz?

Az evangélium az idők során különböző környezetben vert gyökeret, részint igazodva az adott közeg sajátos kulturális, politikai és vallási valóságához. Az evangélium felszabadít és átfurmál. Az evangélium hirdetése kultúrákat formálhat át, valamint igazságosabb és befogadóbb közösségeket hozhat létre.

5. Az Ön kultúrájának vagy életvitelének mely mozzanatai szorulnak leginkább az evangélium felszabadító és átfurmáló erejére?

Világunkat a vallási identitás és meggyőződések túlzott hangsúlya uralja, ami oda vezet, hogy a vallás Isten nevében inkább rombol és brutalitást szül, mintsem gyógyítana és táplálna.

6. Hogyan tudunk akadály helyett csatornává lenni, hogy az örömhír mint gyógyító, helyreállító és felfrissítő víz szétáradhasson mindenkire?

Együttélés különböző vallású emberekkel

MEGÁLLÓ

Nigériában a keresztyének és muszlimok régóta élnek egymás szomszédságában. Mégis – a muszlim és keresztyén vezetők békére és megbékélésre irányuló folyamatos próbálkozásai ellenére – számos erőszakos támadás történt mostanában keresztyén templomok ellen, megtorlásként pedig mecseteket foglaltak el, ezrek halálát okozva. Mindez megmérgezte az egész ország hangulatát, az emberek szíve megtelt félelemmel és gyanakvással. Hogyan képesek keresztyének és muszlimok együtt élni ilyen nehéz helyzetben, ahol a párbeszéd is akadozik?

Az együttélés más hitű és vallású emberekkel a világ egyes részein (Ázsiában és Közel-Keleten) évszázadok vagy évezredek óta részét képezi a keresztyének mindennapjainak. Mára ez a helyzet egyre inkább érvényesül az egész világon, beleértve olyan országokat is, amelyeket alapvetően keresztyénnek tartunk, de ahol az utóbbi években történt változások új feszültségeket szültek.

1. Hogyan fogadják az Ön közösségében a különböző vallású embereket? Milyen nehézségekkel kell szembesülniük? Működött már együtt a közössége valamilyen módon különböző vallású emberekkel? Mit tanultak belőle? Milyen közös ügyekben valósulhatna meg az együttműködés a jövőben?

Az ökumenikus mozgalom évtizedek óta figyelmet szentel ennek a kérdésnek – megérteni mások hitét és környezetét, fenntartani a párbeszédet különböző vallású közösségekkel, együttműködni velük a szükséglet szenvedők segítségében, a közös jó célok elérése érdekében. Egyre gyakrabban merül fel ez a kérdés az ökumenikus mozgalom napirendjén a nem csak a keresztyéneket, hanem a minden embert és népet magába foglaló egység előmozdítása kapcsán.

**2. Lényeges további lépés annak megvitatása, hogy mi-
ben hisznek, hogyan gyakorolják vallásukat a különböző
vallásúak. Honnan tájékozódik más vallásokról (formálisan
és informálisan)? Milyen tapasztalatokat gyűjtött más
vallású emberekkel folytatott beszélgetésekből? Hogyan
lehetne kívánatosabbá tenni az ilyen találkozásokat?**

A vallásközi párbeszéd során új kérdések merültek fel, és a keresztyén identitásra, továbbá a multikulturális és vallásilag sokszínű világban megvalósuló misszióra és az evangelizációra nézve is új szempontok fogalmazódtak meg.

3. Hogyan ösztönözte Önt a más vallású emberekkel való eszmecsere (vagy párbeszéd) arra, hogy új megközelítésben értelmezze keresztyén hitét? Milyen kérdéseket vagy gondolatokat vetettek fel ezek a találkozások keresztyén önértelmezésében? Milyen kihívásokat tapasztalt, mikor saját hitéről tett bizonyosságot más vallású embereknek?

Munkálkodás Isten igazságáért

MEGÁLLÓ

India azon terület, ahol a földművesek nagy része mély-szegénységben él, a föld, melytől megélhetésük nagyban függ, komoly aszályoknak vagy éppen az éghajlatváltozás okozta viharoknak van kitéve, amik a földeket a tengerbe mossák. Ugyanakkor egy olyan nemzet tagjaiként élnek, ahol a leggyorsabban nő a milliomosok száma, akik közül sokan az embereket és a földet kizsákmányoló vállalatoknak köszönhetően gazdagodtak meg.

Az egyik legmélyebb és legátfogóbb téma a Bibliában az igazságságra való felhívás.

1. Milyen bibliai szakaszok jutnak eszébe, mikor igazságot célzó akaratra gondol?
2. A szegénység, a kirívó gazdagság és a természeti károk milyen megnyilvánulásait látja Ön a közösségében?

A szegénység, a gazdagság és a teremtett világ pusztítása egymással szorosan összefüggő, lényegében lelki problémák. A korlátlan haszon és a gazdagság a szegények rovására, az élet fenntartásához elengedhetetlen természeti értékeket, a földet, a levegőt és vizet károsítva valósul meg.

3. Soroljon fel példákat arra, hogy a saját és környezetében élőknel hogyan kapcsolódnak össze ezek! Hogyan léphetnének fel ez ellen közösen?
4. Milyen bevett érveket ismer arra nézve, amivel az emberek tagadják, értelmezik és magyarázzák ezeket a krízisjelenségeket?

„A Szentlélek megeleveníti és felvértezi az Egyházat arra, hogy gyakorolja szerepét az általános megújulás és átformálódás meghirdetésében és munkálásában, amiért a teremtett világ egésze sóhajtozik és vajúdik.” (vö. Róm 8,22–23) (Egyház, 2012)

5. Hiszünk abban, hogy a Szentlélek ereje bennünk és általunk is aktívan munkálkodik, hogy szerepet játszhasunk ezen igazságtalanságok megváltoztatásában?

6. Miért olyan nehéz az igazságosságért munkálkodni?

7. Mit tesznek, vagy tehetnének gyülekezetként annak érdekében, hogy előmozdítsák Isten igazságosságának ügyét?

Imádkozás a békéért

MEGÁLLÓ

Az utóbbi években a világkeresztyénség könyörgése a békéért a Közel-Keletre összpontosított. Az „arab tavaszként” emlegetett felkelések meglepő forradalmi változásokhoz vezettek akár Tunéziában, Egyiptomban vagy Libiában, és bátorítóan hatottak a régóta tartó polgárháborúkra Szíriában. Napjainkban fokozódó aggodalommal szemléljük Iránt. A történelmi hagyaték, a politikai háttér és az erőszakos megnyilvánulások jelentősen átalakultak. Ugyanakkor talán egyik sem kapott annyi figyelmet, mint az izraeli–palesztin konfliktus.

Az ima mélyebbre visz minket a világ valóságába.

1. Hogyan visz minket közelebb az imádkozás azokhoz, akik távol vannak tőlünk és szenvednek? Valóban szeretnénk, hogy Isten közelebb vigyen bennünket hozzájuk? Hogyan változathatja meg ez a hozzáállásunkat a világban jelen lévő konfliktusokhoz?

Jézus azt mondja: „*Békességet hagyok nektek...*” (János evangéliuma 14,27). Thomas Merton szerint amíg úgy tekintünk az emberekre, mint akiktől félni kell, akikben nem lehet bízni, mint akiket utálni kell és el kell pusztítani, addig nem lehet béke a világon.

2. Hogyan tudunk elszakadni a félelem légkörétől, hogy megtapasztalhassuk azt a békét, amit Jézus ad nekünk?

A szenvedés és elnyomás közepette is a palesztin keresztyének a hit és a remény fontosságát hangsúlyozzák, kiállnak az erőszakmentesség és a szeretet gyakorlata mellett azokkal szemben, akik elnyomják őket.

3. Hogyan formálja át az erőszakos és konfliktusos helyzeteket a hit, a remény és a szeretet, amit Jézus Krisztuson keresztül tapasztalunk meg? Hogyan vesz vagy vehetne részt Ön az üldözöttek pártfogásában, különös tekintettel Izraelben és Palesztinában?

A felebaráti szeretet és a megbocsátás gyakorlása képes megtörni az ellenségeskedés logikáját, valamint a megtorlások és a bosszú ördögi körét, amik jelen vannak közösségeinkben és szerte a világban.

4. Tudna példát mondani arra, hol történt ez meg, vagy hol lenne szükség erre?

A 2011-ben megrendezésre került Nemzetközi Ökumenikus Béke Nagygyűlés (www.overcomingviolence.org) a családon és a közösségeken belüli erőszak, a világhoz kapcsolódó erőszakos viszonyunk, a gazdasági életben, valamint az emberek között tapasztalható erőszak témáit tárgyalta. A résztvevők az igazságos béketeremtésre hívták fel a figyelmet ezeken a területeken.

5. Hol érzi különösképpen szükségét a béketeremtésnek?

Átformáló lelkeség a tanítványságért

MEGÁLLÓ

Ez a mozzanat az ökumenikus egyházban mindenhol jelen van, ahol az embereket összekapcsolja és megváltoztatja, hogy másokkal találkoznak.

Az átformáló lelkeség nemcsak arról szól, amit mi teszünk, hanem arról is, hogy Isten hogyan formál át minket – közösségekben másokkal –, és küld ki tanítványaiként.

A Szentlélek ereje átformál, amikor másokra tekintünk és találkozunk olyanokkal, akik nagyon különböznek tőlünk. Krisztus választja számunkra a felebarátainkat – beleértve azokat is, akik etnikailag vagy társadalmilag különböznek tőlünk, bárhol is éljünk –, és összeköt minket egy olyan közösségben, amely időt, teret és minden más korlátot felülhalad.

1. Miként kapcsolódik a világ más pontjain élő keresztyénekhez? Hogyan alakíthatja át ez a kapcsolat a felfogását az Istenről, az istentiszteletről vagy éppen az egyházzal?

2. Hogyan változtatták meg ezek a kölcsönös kapcsolatok a látásmódját a valóságról, és hogyan motiválták az igazságtalanság elleni fellépésben?

3. Hogyan buzdíthatnak az igazságtalanság elleni fellépésre, az igazságtalanság „bomlasztására” az egyházi élet különböző mozzanatait, mint az éneklés, az igehirdetés, a sákramentumok ünneplése?

Egyházainknak függetlennek és önelégűeknek kellene lenniük. Valójában az erőnk és tudásunk helyett a sebezhetőségünkkel kell szembenézni – a másoknak való bizonyítás helyett az őszinte nyíltságra és az emberek meghallgatására kell törekednünk.

4. Milyen kihívás elé állítja ez a gondolat az egyházak/gyülekezetek szokásos elképzeléseit és állásfoglalásait?

Utazásra hívtuk Önt, ami során az Egyházak Világtanácsának a koreai Puszanban sorra kerülő nagygyűlése központi témáit és hangsúlyait ismertettük meg egy-egy példa nyomán. Ugyanakkor a Szentlélek által táplált utazásnak mély lelki vonatkozása is van. Az átformáló lelkiség útja is egyben, aminek végcélja a világban és világgért vállalt tanítványság.

5. Mit jelent ez most az Önnek? Hogyan vezet az élet Istene az igazsághoz és a békéhez, akárhol éljünk is? Milyen kihatásai vannak ennek az életünkre és tanítványságunkra?

6. Mit üzenne az EVT puszani nagygyűlése résztvevőinek?